



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De laude Dei in tribulatione. VII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

2. Felix humiliatio animæ dolentis, quæ cognitionē propriæ infirmitatis sibi aperit, ut plangat intus, quod propria iniquitate commisit. Suppleat semper humilitas, ubi deficit perfecta charitas. Citò illi ignoscendum est, qui reatum suum humiliter confiterur. Facile placet iratū, qui humile dat responsum. Valde magnā rem facit, qui propter Deum se resignat, & in omnibus vincit. Nam qui victor est sui, dominus est mundi, & hæres celi. Qui seipsum non vincit in parvis, quando maiora superabit: Ille Deus est ad votum, qui se reliquit ex toto.

C A P V T V I I.

De laude Dei in tribulatione.

1. **D**isce Dominum laudare in tribulatione, quam pateris; & fac de necessitate virtutem, ut meritum tuum augetur, & pœna minuat peccatorum. Vis murmurare contra Deū, quia te flagellat & probat? Hoc tibi nō expedit: sed magis ora, ut malis tuis non parcat. Confitere ergo Domino, quia bonus in donis suis; confitere etiā, quia iustus in flagellis tuis. Bonitas eius, sine meritis tuis, contulit tibi bona; iniquitas autem tua, quid meruit nisi flagella? Dic igitur ei in oratione prostratus: Domine Deus, ego nil aliud ex me promerui, quàm pati & flagellari: nec dignus sum vel minimam à te consolationē recipere, quoniam in multis te offendi. Sis igitur in omnibus benedictus, in quibus me affligis & vris. Si minus est, addes amplius. Modicū est totum, secundum quod merui. Afflictio mea, laus tua sit & gloria, Gloriarī enim me oportet hoc modo, in cruce Domini mei Iesu Christi. Duret & valeat dolor meus, quantū tibi placuerit. Laudē tuam imple in me. Scio enim, quod nihil iniuste agere potes.

2. Voluntatem tuam & summum beneplacitum peto in me perfici vsque in finem. Gaudio dixi: Quid tu mihi sine Iesu salutari meo? Nolo in me venias, nisi dixerit Iesus. Dolor mihi dulcior est & erit, quàm tu, propter Iesum, qui diligens me affligit. Nam salus, ubi crux. Et plerumque sub gaudio dolus est occultus, & risus decipit multos. Vir autem sapiens, vix tacitè ridebit: nam futura metuens mala considerat quàm citò labuntur. Plus te grauare debet culpa commissa, quàm quælibet pœna inflicta. Et si remurmurat caro infirma, spiritus tamen debet esse promptus ad omnia ferenda.

Eccl. 21.

3. Itaque dicas: Libenter Domine portabo virgam tuam. per gratiam tuam, & quicquid patiendum est, pro salute mea æternā: multo enim melius ac leuius est, modò cum bonis & electis

744 DE RECOGNITIONE PROPRIÆ FRAGILITATIS.
ctis affligi; quam postea cum malis æterno igne cruciari. Esto
ergo seuerus iudex in propria causa; vt Deus tibi indulgeat vniuersa mala commissa. Dei enim es creatura, etiam cum peccas; ideoque correctioni eius te humiliter submitte, vt veniam consequaris & salutem. Nam salus iustorum à Domino, & protector eorum in tempore tribulationis.

Psalm. 36.

C A P V T V I I I .

De laude Dei ex deuotione.

Psalm. 148.

1. OMnes sancti, omnes fideles, & omnes creature Deum laudare tenentur, quia exaltatum est nomen eius super omnes. Qui Deum laudant, laudabiles erunt: qui vero Deum non laudant, confusione sunt digni, & omni honore priuandi. Honorabile seruitium est & delectabile officium, corde & voce Deum laudare, & sancta vita glorificare. Si Deum laudas, facis quod debes, & ad quod creatus es. Si Deum non laudas, ingratus es, & peccas, luesque ingratitude tuæ poenas acerbas. Angelorum opus est, & Sanctorum omnium gaudium singulare, Deum ac creatorem suum incessabili mentis affectu laudare, benedicere, & glorificare. Imitantur autem eos, qui diuino officio libenter intersunt, & in ecclesia Dei deuotè orant, aut in choro debitis horis alacriter psallunt.

Laudate
indefinenter
Dominum,
opus est
angelorum
& Sanctorum
omnium.

2. Nunquam à laude Dei & gratiis cessandum est, quia Deus nunquam benefacere cessat, nec communem gratiam cunctis influere tardat. Ipse namque singulorum curam gerit, paratus tibi ampliora dona largiri: si viderit in minimis te fidelem, & ad regratiandum esse feruentem. Ad quid accepisti os & linguam, nisi vt Deo referas laudem, gloriam, & honorem? Si tu alicui benefacis, aut in melius prouehis; nonne egrè capis, si gratias non rependis? Quapropter diuinis instat laudibus, & in canore iubilo Deum lauda cum omnibus creaturis; ne contra te testimonium ferant & clament, quòd ipsis Deum benedicentibus & ad nutum obedientibus, tu tacuisti à gratiarum actione & laude diuina. Ad excitandum ergo mentem tuam in Dei nominis laudem, lege, dum vacat, orationem hanc subsequentem, si placet.

Oratio, ad laudandum Deum feruenter.

1. DEus meus, laus mea, & gloria mea: cupio te laudare tam excelsa voce, & tam deuota mente: sicut vnquam laudatus es ab aliqua creatura, in cælo & in terra. Desidero te honorificare tam magno & digno honore, sicut vnquam honorificatus es ab aliquo Sancto, in regno tuo caelesti. Opto te venerari & amare, tam ardenti affectu & amoroso corde, sicut aliquis deuotus

uotus